Fragmentarium

miseratio societ angelicis chori[s]
cum qui venturus est. ℟. Liber[a]
domine. Hic roget sacerdos or[ando]
eo dicens. Pater nr̄. Et ne nos
intres in iudicium cum suo tu[o]
A porta inferi. Credo videre bo[na]
Dominus vobiscum. Oratio.
Inclina domine aurem tuam
ces nr̄as quibus misericordiam
supplices deprecamur ut anima[m]
muli tui quam de hoc seculo m[igrare]
iussisti in pacis ac lucis region[e]
stituas et sc̄or̄ tuor̄ iubeas es[se]
sortem. p. h ad sepulchrū portet̄ c[um]

In paradisum deducant te an
geli in suo conuentu suscipiant t[e]

[M]inuisti eū paulominus ab ange-
lis gloria ⁊ honore coronasti eū: ⁊ con
stituisti eū super opera manuū tuar[um].
[O]mnia subiecisti sub pedibus eius
oues et boues vniuersas: insuper et
pecora cāpi. [V]olucres celi et pisces
maris: qui perābulant semitas ma-
ris. [D]omīe dn̄s noster: q̄ admirabi-
le est nomen tuum in vniuersa terra.
[G]loria patri. āη. Benedicta tu in
mulieribus ⁊ benedictus fructus ve
tris tui. āη. Sicut mirra. ps.
[C]Eli enarrant gloriā dei: et opa
manuū eius annūciat firma-
mentū. [D]ies diei eructat verbū: et
nox nocti indicat scientiā [N]on sunt
loquele neq₃ sermones: quor̄ non au
diant̄ voces eorū. [I]n omnem terrā
exiuit sonus eorum: et in fines orbis
terre verba eorum [I]n sole posuit ta
bernaculum suū: ⁊ ipse tanq̄ sponsus
procedens de thalamo suo. [E]xulta

TE igitur clemētis-sime pater p iesū christū filiū tuū dominū nostrū suppli ces rogam⁹. corpe i clinato donec dicat ac petimus. Hic erigens se sacerd. oscu let altare a dextris sacrificij dicens. vti accepta habeas ⁊ be nedicas. Hic faciat sacerd. tres cruces super calicē et panē dicēdo. Hec do ✠ na. Hec ✠ munera. Hec ✠ sancta sacrificia illibata. Factis si-gnaculis super cali cem: eleuet manus suas ita dicens. In primis que ti-bi offerimus pro ec

tholica: quā pacifi-care/custodire adu-nare ⁊ regere digne ris toto orbe terra-rū vna cū famulo tuo ~~papa~~ nostro N. et antistite nr̄o N. id est pro pprio epo tātū. et rege nostro N. et dn̄r noīatim. Sequatur ⁊ oībus orthodoxis atq₃ ca-tholice et apostolice fidei cultoribus. Hic oret pro viuis

MEmēto dn̄e famulorum famularūq₃ tuarū. N. et N. In qua o-ratione ordo debet attēdi propter ordi-nē caritatis. Quin-quies orat sacerdos Primo p seipso Se cūdo p patre ⁊ ma-

serenos. Inde etiā moy
si famulo tuo manda
ti dedisti: ut aaron fr[atre]m
suum p̄us aqua lotum.
p infusionē hui⁹ unguen

[illegible]

... et vsq₃ in seculum fiat fiat.
[R]equiem eternam. ant.
[S]ana domine animam meam
quia peccaui tibi. ℣. Ecce ...
[Q]uemadmodum. psalm
desiderat ceruus ad fon
tes aquarum: ita desiderat
anima mea ad te deus. [S]i
tiuit anima mea ad deum
fontem viuum quando veni
am et apparebo ante faciem
dei. [F]uerunt michi lacri
me mee panes die ac nocte
dum dicitur michi cotidie
vbi est deus tuus. [H]ec re
cordatus sum et effudi i me
animam meam: qm̄ transi
bo in locum tabernaculi ad
mirabilis vsq₃ ad domum
dei. [I]n voce exultationis

Psalterium

Deditq₃ eis pater suus hereditatē inter frēs earū. Vixit aūt iob post flagella h̄ centū q̄draginta ānis ⁊ vidit filios suos ⁊ filios filior̄ suor̄ vsq₃ ad q̄rtam gnā-tionē ⁊ mortu⁹ est senex ⁊ plenus dierū.

Explicit liber iob. Incipit prolog⁹ bea-ti Hieronymi presbyteri in Psalteriū.

PSalteriū rhome dudum positus emēdarā ⁊ iuxta septuaginta interpretes. licet cursim: magna tn̄ ex parte correxeraȝ. Qd̄ q̄ rursū videtis o paula ⁊ eustochiū scripto-rum vitio deprauatū. plusq₃ antiquum errorem quā nouā emēdationē valē: me cogitis vt veluti q̄dam nouali. scissū iaȝ aruū exerceā. ⁊ obliquis sulcis renascen-tes spinas eradicē. equū esse dicentes. vt qd̄ crebro male pululat. crebrius succi-

BEatus vir qui non abijt in con-cilio impiorū: ⁊ in via peccatorū nō stetit: et in cathedra pestiletię non sedit. Sed in lege dn̄i volūtas eius: ⁊ in lege eius meditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq₃ lignū qd̄ plantatū est sec⁹ de-cursus aquarū: qd̄ fructum suū dabit in tpe suo. Et foliū eius non defluet: ⁊ oīa quecūq₃ faciet psperabūt̄. Nō sic impij nō sic: sed tanq₃ puluis quē pijcit vent⁹ a facie terrę. Ideo nō resurgant impij in iudicio: neq₃ peccatores in cōsilio iusto-rū. Qm̄ nouit dn̄s viam iustorū: ⁊ iter impior̄ peribit. Psalmus dauid. II

QVare fremuerūt gentes: ⁊ ppli meditati sūt iania. Asti-terūt reges terrę ⁊ pncipes con-uenerūt in vnū: aduersus dn̄m ⁊ aduer-

[illegible]

[illegible]

Qua de re putandū est fratres eū voluisse aliquid. sed minime potuis se quia si venerabilis viri mentem aspicimus dubiū nō ē q̄ eandem se renitatē in qua descenderat noluit permanere. Sed contra hoc q̄ no luit in virtute omnipotentis dei ex femineo pectore miraculū inuenit. Nec mirū q̄ plus illo femia quedā fratrē videre cupiebat in eodē tpe maluit. Quia eni iuxta iohannis vocem. Deus caritas ē. Iusto val de iudicio illa plus potuit que am-

beati valentini martiris tui natali cia colimus a cūctis malis immine tibus eius intercessione liberem̄. p

Valentinus reuerēdus Lec. j p̄sbiter fuit quē claudius im-perator ad se adduci faciens inter-rogauit Quid est valētine cur ami cicia nostra nō frueris: vt deos no stros adorans supsticionē tue abij-tias vanitatis. Cui valentinus. si graciā dei scires ista nequaq̄ dicēs sed ab ydolis animū reuocares. et deū qui in celis est adorares. Tunc

License: cc-by-nc-sa – Cambridge, Magdalene College, Pepys Library, PL 2981, page_12 – My Calligraphical Collection Vol 1 (https://fragmentarium.ms/view/page/F-mf4b/8475/65155)